

nebylo-li, jako zde, poranění přivoděno příhodou v dopravě, není-li tu tedy příčinné souvislosti mezi oběma událostmi, t. j. mezi příhodou v dopravě a událostí v osobě poškozeného. Dle vlastního seznání ne-utrpěla dovoatelka úraz tím, že vůz, v němž byla dopravována, byl přeplněn, a tím byla přitlačena ke dveřím, z nichž pak vypadla, nýbrž utrpěla úraz tím, že cestující při vystupování si počínali tak urputně a překotně, že ji s vozu srazili. Žalobkyně udala v žalobě, že, když vlak již stál, shýbala se směrem k protějším dveřím pro svoje ruční zavazadlo, při čemž byla obrácena zády k otevřeným výstupním dveřím, a že byla, než jí bylo možno svého zavazadla se dotknouti, v tomto sehnutém stavu sražena ven cestujícími z vozu se hrnoucými. V přípravném spise uvedla, že byla k stupátkům a ze stupátek vozu sražena cestujícími, následujícími jí rychle z postranní chodby a vystupujícími z oddílů, když se po zavazadlu shýbala a chtěla právě vystupovati. Podle toho přivodilo tedy úraz neopatrné a překotné chování se spolucestujících při vystupování z vozu, k němuž nebylo ani pro přeplnění vozu příčiny, poněvadž vlak ve stanici stál pět minut, tedy dostatečně dlouho, by i z přeplněného vozu mohli cestující v čas vystoupiti. Nelze na dráze požadovati, by ke dveřím každého vozu postavila zřízence, by dozíral, aby cestující klidně vystupovali. Jest to povinnost cestujících, aby při známém jich chvatu, opouštějíce železniční vůz, věnovali náležitou pozornost celému svému okolí a vynaložili pozornost a pílí, kterou žádá zákon na každém člověku pravidelných duševních schopností (§ 1297 obč. zák.). Názor dovoatelčin, že překotné vystupování cestujících bylo logickým důsledkem přeplnění vozu, nelze sdíleti, poněvadž pro jeho správnost schází skutkový předpoklad. Nedokázalať dovoatelka, že by se byl úraz nepříhodil, kdyby byl vlak býval jen plně obsazen, t. j., že při plném toliko obsazení vozu dovoatelka nebyla by při vystupování spolucestujícími bývala sražena. Dokazovati to bylo věcí dovoatelky, neboť jí náleží břímě průvodní, že přivoděn byl úraz příhodou v dopravě, tedy i že tu je příčinná souvislost mezi příhodou v dopravě a úrazem. Dráha v tomto případě nemůže, jak dolíčeno, býti činěna zodpovědnou za škodu žalobkyně proto, poněvadž tu není předpokladu § 1, že přivoděn byl úraz příhodou v dopravě, a bylo právem uznáno, že žalobní nárok svým důvodem není po právu.

Čís. 6956.

Nebyl-li platební rozkaz v řízení upomínacím dosud doručen podle předpisů Šu 7 zák. o up. říz. a Šu 106 c. ř. s., nelze mu odporovati žalobou o zmatečnost podle Šu 529 čís. 2 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1927, Rv II 197/27.)

Žalobě Zikmunda T-a o zrušení upomínacího platebního příkazu ze dne 10. září 1925 pro zmatečnost, bylo procesním soudem první stolice vyhověno, odvolací soud žalobu zamítl. Dů-

v o d y: Rozsudek prvé stolice zjišťuje, že platební příkaz okresního soudu ze dne 10. září 1925 nebyl Zikmundu T-ovi (žalovanému v řízení upomínacím) doručen podle předpisů §§ 7 upom. ř. a 106 c. ř. s. Tuto závadu při doručení žaloby uplatňuje Zikmund T. jako důvod žalobní v žalobě o zmatečnost podle §u 529 c. ř. s. Napadeným rozsudkem bylo žalobě vyhověno, poněvadž »dle stavu spisů okresního soudu stal se platební příkaz vykonatelným pravoplatným titulem exekučním«. S tímto právním názorem odvolací soud nesouhlasí. Žaloba pro zmatečnost jest v soustavě opravných prostředků podle c. ř. s. poslední pomůckou. Tato žaloba předpokládá, že základní spor je formálně závazně skončen, zejména, že uplynula lhůta k podání opravného prostředku do rozhodnutí, jež trpí zmatečností ve smyslu §u 529 c. ř. s. Nestačí tedy, že jest dle zevního stavu spisů rozhodnutí, jehož zmatečnost se uplatňuje, pravoplatné. Při takovém posouzení sporné otázky nelze podati žalobu pro zmatečnost, bylo-li rozhodnutí proti předpisům c. ř. s. doručeno žalobci tak, že lhůta k podání opravného prostředku vůbec žalobci ještě neběží. Neboť podle c. ř. s. pokládá se vadné doručení tak, jakoby vůbec nebylo doručeno. K tomu přichází i tato praktická úvaha: vady při doručení rozhodnutí soudních lze odstraniti jednoduchým podáním na příslušný soud nebo řádným opravným prostředkem do rozhodnutí. Není tu třeba žaloby pro zmatečnost (§ 529 c. ř. s.), kterou pomůcku zákon pokládá jako poslední prostředek, kdyby veškeré řádné opravné prostředky selhaly (srovnej jednak 7679 Glaser-Unger, nová řada proti 6663).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolání opřenému o dovolací důvod §u 503 čís. 4c. ř. s. nelze přiznati úspěch. Žaloba pro zmatečnost podle §u 529 c. ř. s. předpokládá pravomoc napadeného rozhodnutí a nemá proto místa, lze-li rozhodnutí tomu odporovati řádným prostředkem opravným. V tomto případě nestalo se žalobou napadené rozhodnutí, t. j. platební rozkaz okresního soudu ze dne 10. září 1925 pravoplatným, poněvadž rozkaz ten nebyl dovolateli podle předpisů §u 7 zákona o upomínacím řízení a §u 106 c. ř. s. vůbec ještě doručen, jak odvolací soud, na jehož výstižné a zjištěnému stavu věci a zákonu vyhovující důvody se odkazuje, již vložil, a byla proto žaloba z nedostatku pravomoci napadeného platebního rozkazu právem zamítnuta.

Čís. 6957.

Společnosti s r. o. (zákon ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.).

Odvolal-li jeden z jednatelů společnosti podpis na opovědi zápisu společnosti do rejstříku, nelze zápis povolit, dokud nebude odstraněn nedostatek podpisu opovědi všemi jednatelem.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1927, R I 39/27.)